

РЕШЕНИЕ

№ 24462

гр. София, 15.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1789** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП) срещу решение № 5008/14.11.2024 г. по НАХД № 11876/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 101 състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № 594895-F620206/23.08.2021 г., издадено от директора на офис „Н.“ при Териториална дирекция (ТД) на НАП – С.. С НП на И. П. К., за 12 нарушения на чл. 4, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите и за осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица /Наредбата/, са наложени глоби на основание чл. 355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ в размер на 50 (петдесет) лева всяка.

Доводът на касатора, е че неправилно СРС е квалифицирал нарушенията като маловажни.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна.

Прокурорът намира, че касационната жалба е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК. Районният съд обосновава, че от събраните доказателства се установява, че жалбоподателят е извършил вменените му нарушения, но също така ги е отстранил, още преди съставяне на АУАН, изпълнил е дадените му задължителни предписания, отчел е и здравословното състояние на жалбоподателя, 74 % намалената му работоспособност, поради епилепсия с ежеседмични пристъпи и всички тези обстоятелства в съвкупност са обосנוвали извода му за маловажен случай на чл.28 от ЗАНН.

Предвид обоснования извод на въззивния съд за маловажност, съдът намира доводите на касатора за обратното за неоснователни и решението като правилно следва да се остави в сила.

Що се отнася до направеното искане от ответника за поправка следва да се отбележи, че жалбата, инициирала съдебното производство, е имала за предмет две НП – с номера съответно 594895-F620206/23.08.2021 г. и № 594892-F620204/23.08.2021 г., издадени от директора на офис „Н.“ при ТД на НАП – С.. Установява се от служебно извършената проверка, че второто НП е било отменено с решение № 61/06.01.2023г. по НАХД № 13153/2021 г. на СРС, НО, 101-и състав, оставено в сила с решение № 3777/08.06.2023г. по КАНД № 2628/2023г. на IX касационен състав на съда. И в двете НП не е налице твърдяното от ответника лишаване от право да се упражнява дейност. Изразът е наличен като текст в бланката на НП, но в тази ѝ част не е налице попълване относно срок и основание. Ето защо, не е налице предмет на твърдяната необходимост от поправка.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за разноски. Установява се такива да са направени в размер на 800 лв. – възнаграждение за адвокат, платено съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие. Сумата е дължима от НАП, която е юридическо лице съгласно чл.2, ал.2 от Закона за НАП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5008/14.11.2024 г. по НАХД № 11876/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на И. П. К., с ЕГН [ЕГН], сумата 800 лв. (осемстотин лева) – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.